

Brug især ombord i Krigsflibe — hvad der ogsaa kan anvendes ombord i Handelsflibe — at straffe dem ved at lade dem sidde op tilveirs og lufte sig lidt, og give dem Veilighed til at tænke over at tage sig bedre sammen og gjøre deres Arbejde paa en forsvarligere Maade. Denne Straf har jeg derfor ogsaa foreslaaet benyttet. § 7 indeholder en Deel Bestemmelser med Hensyn til den Fremgangsmaade, som Skipperen skal bruge, naar han vil straffe sine Skibsfolk. Jeg har troet, at det var hensigtsmæssigt, om Idømmelsen af Straf ikke fandt Sted før 12 Timer, efter, at Forseelsen er begaaet. Det er en Regel, der, hvis jeg ikke huster feil, er besaet ombord i kongelige Skibe, i alt Fald veed jeg, at det er Tilfældet i fremmede Krigsflibe. Hensigten med denne Bestemmelse er, at Skipperen ikke i det første Dieblis Bredde skal overvile sig og idømme en Straf, som han bagefter ikke finder sig besøiet til at tage tilbage, naar han i et roligt Dieblis finder den for streng; men har han 12 Timer til, som man siger, at sove derpaa, vil han dømme sundere, og i alt Fald ikke af Hidsigthed eller Arrigskab ledes til at idømme en Mand en Straf, som han maaftke aldeles kunde undgaae at dictere. For at lægge et Vaand paa Skipperen med Hensyn til, at han virkelig opfylder den Deel af Bestemmelsen, som jeg har foreslaaet, har jeg endvidere foreslaaet, at der til Slutningen skulde tilføies, at naar han ikke lader hengaae 12 Timer, inden han idømmer Straffen — der kan være enkelte Veiligheder, hvor han enten ikke finder sig foranlediget dertil eller troer, at det er gavnligt, at den idømmes strax — skal det ansøres i Straffebogen, at han ikke har oppebjet de 12 Timer, og Grunden dertil angives. Dette har jeg fat navnlig af Hensyn til, at naar Skibsfolkene Behandling senere skulde blive paataalt ved Retten, er det umuligt, efter et halvt Aars eller længere Tids Forløb, at give et nøiagtigt Vidnesbyrd for Retten. Al Tale gaer, men det Medstrevne staaer og glemmes ikke; denne Bestemmelse er derhos til Sikkerhed saavel for Skipperen som for Mandstabet. Jeg har desuden foreslaaet til § 7, at Ordene i 15de og 16de Linie: „tilføie Logbogen (eller, hvis en saadan ikke findes, en anden . . . autoriseret Bog)“ skulde udgaae, og istedet derfor

settes: „indsføre i en autoriseret Bog“. Forslaget, som det foreligger fra Regjeringen og er kommet fra Landstinget, har tænkt sig begge Tilfælde, nemlig baade, at Logbogen kunde bruges, og at der skulde være en autoriseret Bog dertil. Dette Sidste vil imidlertid være langt at foretrække, thi der er ingen særskilt Deel af Logbogen, hvor der er Plads til at indsføre Sligt, og naar saadanne Sager staae spredte i Bogen over et langt Tidsrum, er det ikke let at finde, men staaer det paa eet Sted, letter det Oversigten; saadanne Optegnelser vedkomme desuden egentlig ikke Logbogen, der kun er bestemt til en daglig Optegnelse af Skibets Bevægelser og det, der vedkommer Vasten og Skibet. — Endvidere har jeg stillet et Forslag til § 11. Der staaer der: „Samtlige Bøder efter § 5 tilfalde Bombebøssen i Kjøbenhavn eller anden i Søfartens eller de Søfarendes Interesse indstiftet Indretning.“ Jeg ønsker, at Ordene „Søfartens eller“ udgaae, thi jeg troer, at saadanne Bøder bør falde alene i de Søfarendes Interesse. Her-tillands ere rigtignok Søfolk heldig stillede; det er et Særkjende her hos os, at der er saa Søfolk, der i den ældre Alder ere i Fattigdom eller falde Samfundet til Byrde. Smid- lertid findes der dog Mogle, og da alle de Bøder, der ville indgaae, ikke tilsammen ville udgjøre noget stort Beløb, vilde der kun blive lidt til hver, naar de skulde deles imellem Indretninger til Søfartens Fremme og de Søfarendes Interesse. Man kunde ogsaa tænke sig, at da det er Indenrigsministeren, der skal bestemme dette, der kunde komme en Indenrigsminister, der lagde megen Vægt paa saadanne Anstalter som f. Ex. Selskabet for Søfartens Fremme, der giver sig af med Søfolks videnskabelige Uddannelse, og derfor lod Bøderne tilfalde denne Indretning; men det vilde være uheldigt, om det faldt i dens Lod at skulle modtage disse Bøder, istedetfor at de bleve anvendte til Bedste for Søfolk, der have lidt deres Liv paa Søen og kunne trænge til al den Lindring, som Loven og Medborgere kunne give dem. — I § 12 staaer der, at en Skipper, der har misbrugt sin Myndighed, skal straffes paa den der anførte Maade, men der staaer ikke Noget om, hvem der skal sørge for at